

عنوان مقاله:

تعامل دوسوی شهر و محیط زیست با رویکرد کشاورزی شهری

محل انتشار:

دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سید حمیدرضا روضاتی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه

عبدالحمید قنبران - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران

خلاصه مقاله:

با بهبود وضع بهداشت و شرایط زندگی در چند دهه ی گذشته، شاهد رشد روزافزون جمعیت جهان می باشیم. همچنین تغییر عادات و روش های زندگی سبب شده است که درصد زیادی از جمعیت کشورهای جهان، برای دست یابی به زندگی بهتر گرایش به زندگی شهری پیدا کنند به گونه ای که در سالیان اخیر در صد بالایی از جمعیت جهان را افراد شهرنشین تشکیل داده اند. گرایش به شهرنشینی و زندگی بهتر به دنبال خود اثرات مخربی را برای محیط زیست به همراه دارد و فشارهای زیادی را جهت تامین ملزومات زندگی شهری شامل غذا، انرژی، مواد، مصالح و ... به طبیعت وارد می نماید به گونه ای که شاهد آن هستیم که در برخی از مناطق برای تامین غذای مورد نیاز شهرنشینان از زمین های کشاورزی بیش از توانشان بهره برداری می شود و یا نسل بسیاری از گونه های حیوانات به خاطر شکار بیش از حد به خطر افتاده است. همه ی این عوامل سبب نابودی محیط زیست در اثر رشد شهرها خواهد شد بنابراین با توجه به اینکه شهرنشینی امری غیر قابل اجتناب در زمان ما می باشد باید به فکر ساز و کارهایی جهت کاهش فشار بر طبیعت از سوی شهرها و تعامل شهرها و محیط زیست باشیم، به گونه ای که بخشی از نیازهای ساکنان شهر بدون فشار بر طبیعت و محیط زیست، توسط خود شهر تامین گردد. در این میان کشاورزی شهری، در کاهش فشارهای شهری بر طبیعت و برقراری ارتباط منطقی میان نیازهای شهری و طبیعت نقش به سزایی خواهد داشت. در این مقاله با بیان کلیاتی از کشاورزی شهری به بررسی نقش کشاورزی شهری در ایجاد تعادل میان رابطه ی شهر و محیط زیست به منظور کاهش فشار بر طبیعت خواهیم پرداخت و خواهیم دید که با گرایش به کشاورزی شهری، شهر که خود عاملی در جهت تخریب محیط زیست می باشد، چگونه می تواند با کمترین ضرر به طبیعت، در تامین نیازهای شهرنشینان به حیات خود ادامه دهد.

کلمات کلیدی:

کشاورزی شهری، محیط زیست، شهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/147624>

